

ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОГО ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Выпуск 48
Часть III

ЯЛТА
2015

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
ГУМАНИТАРНО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ АКАДЕМИЯ (ФИЛИАЛ)
«КРЫМСКОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО УНИВЕРСИТЕТА
им. В. И. ВЕРНАДСКОГО» (г. ЯЛТА)

**ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОГО
ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ**

Серия: Педагогика и психология

48 (3)

Ялта
2015

УДК 37
ББК 74.04
П 78

Рекомендовано ученым советом Гуманитарно-педагогической академии (филиал) «Крымского федерального университета им. В. И. Вернадского» от 13 мая 2015 года (протокол № 9)

Проблемы современного педагогического образования. Сер.: Педагогика и психология. – Сб. статей: – Ялта: РИО ГПА, 2015. – Вып. 48. – Ч. 3. – 300 с.

Редакционная коллегия:

А. В. Глузман	– профессор, доктор педагогических наук, академик НАПН Украины;
И. Я. Игнатенко	– профессор, доктор педагогических наук;
В. С. Заслуженюк	– профессор, доктор педагогических наук;
Л. П. Редькина	– профессор, доктор педагогических наук;
Г. Е. Гребенюк	– профессор, доктор педагогических наук;
Н. В. Горбунова	– профессор, доктор педагогических наук;
Е. В. Везетну	– кандидат педагогических наук;
С. Д. Максименко	– профессор, доктор психологических наук, академик НАПН Украины;
Т. С. Яценко	– профессор, доктор психологических наук, академик НАПН Украины;
В. А. Семиченко	– профессор, доктор психологических наук;
А. В. Фурман	– профессор, доктор психологических наук;
Е. Ю. Пономарёва	– профессор, кандидат психологических наук.

Журнал входит в наукометрическую систему РИНЦ (Российский индекс научного цитирования). Журнал зарегистрирован в Международном Центре ISSN в Париже (идентификационный номер печатной версии: ISSN 2311-1305), действующий при поддержке ЮНЕСКО и Правительства Франции.

Рецензенты:

В. М. Ефимова	– доцент, доктор педагогических наук;
Н. В. Якса	– доцент, доктор педагогических наук.

© Гуманитарно-педагогическая академия (г. Ялта), 2015 г.

УДК: 378.147

кандидат педагогических наук, доцент Адабашев Бекир Веллишаевич
Государственное бюджетное образовательное учреждение
высшего образования Республики Крым
«Крымский инженерно-педагогический университет» (г. Симферополь)

**ФОРМИРОВАНИЕ И РАЗВИТИЕ СОЦИАЛЬНО-ТРУДОВЫХ
ОТНОШЕНИЙ В ИНФОРМАЦИОННОМ ОБЩЕСТВЕ И ИХ ВЛИЯНИЕ
НА ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ СПЕЦИАЛИСТОВ АВТОТРАНСПОРТА**

Аннотация. Раскрыты основные тенденции развития социально-трудовых отношений и условий относительно профессиональной подготовки будущих бакалавров автотранспорта с позиций социально-философского аспекта становления информационного общества.

Ключевые слова: социально-трудовые отношения, специалист, деятельность, подготовка, студент информационные технологии.

Annotation. The basic tendencies of development of social and labour relations and conditions in relation to the training of future bachelors of vehicles from the standpoint of socio-philosophical aspects of information society formation.

Keywords: labor relations, specialist, activities, preparation, student, information technology.

Введение. Непрерывная трансформация общественных отношений требует постоянного развития и саморазвития человека как активного субъекта социально-трудовой деятельности в условиях информатизации общества. Становление информационного общества в Украине требует от современного человека обретения такого высокого профессионального уровня, который позволил бы применять в своей практической деятельности информационно-коммуникационные технологии (ИКТ). Поэтому задачей профессионального образования в период информатизации общества является подготовка человека к успешной профессиональной деятельности в условиях быстрого развития информационных технологий. Безусловно, это накладывает свой отпечаток на деятельность современного специалиста автотранспортной отрасли.

Формулировка цели статьи. Провести необходимый анализ основных тенденций развития социально-трудовых отношений и условий относительно профессиональной подготовки будущих бакалавров автотранспорта с позиций социально-философского аспекта становления информационного общества.

Изложение основного материала статьи. На сегодняшнем этапе развития науки современная философия наработала подходы и представления, позволяющие выделить понятийный аппарат для определения нового качества отношений в социуме как нового типа общества. Только, исходя из социальных изменений, которые рассматриваются в их историческом контексте, возможно понять, как трансформации сознания человечества аккумулируются в развитие науки и ведут общество к его новому качеству. Развитие происходит континуально, плавно переходя от одного состояния общества к другому.

Сегодня человечество в своем развитии совершает стремительный скачок – от индустриального общества, когда основной движущей силой

СОДЕРЖАНИЕ

ПЕДАГОГИКА

Адабашев Б. В.	ФОРМИРОВАНИЕ И РАЗВИТИЕ СОЦИАЛЬНО-ТРУДОВЫХ ОТНОШЕНИЙ В ИНФОРМАЦИОННОМ ОБЩЕСТВЕ И ИХ ВЛИЯНИЕ НА ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ СПЕЦИАЛИСТОВ АВТОТРАНСПОРТА	3
Адаманов Д. М.	ПРОФКОНСУЛЬТАЦИОННАЯ РАБОТА С УЧАЩИМИСЯ СТАРШИХ КЛАССОВ В ПРОЦЕССЕ УЧЕБНО-ТРУДОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	9
Азизова З. Р.	ФОРМИРОВАНИЕ МАТЕМАТИЧЕСКОГО МЫШЛЕНИЯ В УЛОВИЯХ РЕАЛИЗАЦИИ ФГОС	16
Асанова З. Р.	ПРОБЛЕМА СОЦИАЛИЗАЦИИ ЛИЧНОСТИ В ЭТНОПЕДАГОГИКЕ КРЫМСКОТАТАРСКОГО НАРОДА	22
Асманов А. Р.	ТОЛЕРАНТНОСТЬ КАК ОСНОВА ФОРМИРОВАНИЯ ЛИЧНОСТИ БУДУЩЕГО ПЕДАГОГА В ПОЛИКУЛЬТУРНОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЕ	30
Бадер С. О. Каз К. С.	ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	37
Бердова М. В.	ГОТОВНОСТЬ СТАРШЕКЛАССНИКОВ К ВЫБОРУ БУДУЩЕЙ ПРОФЕССИИ КАК СОЦИАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРОБЛЕМА	43
Бережная Т. Е.	МОНИТОРИНГ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КОМПЬЮТЕРНОЙ ТЕХНИКИ В САМОСТОЯТЕЛЬНОЙ РАБОТЕ СТУДЕНТОВ ИНЖЕНЕРНЫХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ	49
Борисова И. В.	РАВНЫЙ ДОСТУП КАЧЕСТВЕННОМУ ОБРАЗОВАНИЮ ДЕТЕЙ С ОГРАНИЧЕННЫМИ ВОЗМОЖНОСТЯМИ ЗДОРОВЬЯ	56

Боршов С. М. Гейтенко В. В.	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ І ХАРАКТЕРИСТИКИ НЕФОРМАЛЬНИХ МОЛОДІЖНИХ СУБКУЛЬТУР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ ЗІ СТАРШИМИ ШКОЛЯРАМИ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	62
Волкова Л. В.	УМОВИ ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	71
Главатських І. М.	МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІНАХ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ	77
Говоров Н. П.	ЭТНОКУЛЬТУРНАЯ ПРОБЛЕМАТИКА РУССКОЙ НАЦИОНАЛЬНОЙ СКАЗКИ В РОССИИ	83
Гуляева О. Н.	СУЩНОСТЬ ФОРМИРОВАНИЯ ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ АДАПТИВНОСТИ МЛАДШЕГО ШКОЛЬНИКА С ОСОБЫМИ ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫМИ ПОТРЕБНОСТЯМИ	89
Данильчук О. М. Мірошніченко В. В.	ЗМІСТ ФУНДАМЕНТАЛЬНОЇ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ	94
Данильчук О. М. Рябчикова Д. А. Коваленко Н. В.	САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ	98
Дружченко Т. П.	РОЛЬ АНГЛОМОВНОЇ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ-ЮРИСТІВ	105
Ибрагимова Л. С.	ПРИМЕНЕНИЕ ИНТЕРАКТИВНОЙ ДОСКОЙ И МЕТОДИКА ПРОВЕДЕНИЯ ЗАНЯТИЙ С ЕЁ ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ (НА ПРИМЕРЕ ДИСЦИПЛИНЫ «ОСНОВЫ КОНСТРУИРОВАНИЯ И МОДЕЛИРОВАНИЯ ОДЕЖДЫ»)	112

Казачінер О. С.	МОДЕЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЗДІБНОСТЕЙ ТА ОБДАРУВАНЬ ШКОЛЯРІВ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	119
Качур Е. А.	МОТИВАЦІЯ ПЕДАГОГА К ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	123
Кирпа А. В.	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПОЛІКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ЄВРОКЛУБУ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	127
Корольова Н. В.	ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ВИЩОЇ ШКОЛИ	133
Лавров А. И.	КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД В ОБРАЗОВАНИИ И ПРОБЛЕМЫ ЕГО РЕАЛИЗАЦИИ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОЦЕССЕ	139
Лебедкина Н. П.	ПРОБЛЕМЫ И РИСКИ ВВЕДЕНИЯ ФЕДЕРАЛЬНОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО СТАНДАРТА ОСНОВНОГО ОБЩЕГО ОБРАЗОВАНИЯ	148
Литвиненко О. М.	ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	153
Муртазаева Э. М.	ЦЕННОСТНЫЕ ОРИЕНТАЦИИ НА ДИЗАЙН-ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАК ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ОСНОВА ФОРМИРОВАНИЯ КОНСТРУКТИВНЫХ УМЕНИЙ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	159
Первун О. Е.	ФОРМИРОВАНИЕ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ ИНЖЕНЕРОВ-ПРОГРАММИСТОВ ПОСРЕДСТВОМ МАТЕМАТИЧЕСКОГО МОДЕЛИРОВАНИЯ	167
Радченко С. П. Бодненко Д. М. Юртин І. І.	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СИМВОЛІКИ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН ДЛЯ ПРИРОДНИЧИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	175

Ратко М. В.	МУЗИЧНА ОСВІТА В ЯПОНІІ ПЕРІОДУ КОДАЙ	185
Руденко І. В.	РОЛЬОВА ГРА У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	191
Сейдаметова С. М. Шкарбан Ф. В.	ИСПОЛЬЗОВАНИЕ КОМПЬЮТЕРНЫХ- ОБУЧАЮЩИХ ПРОГРАММ В МЛАДШЕЙ ШКОЛЕ	197
Сейтасанов Ф. С.	ОПРЕДЕЛЕНИЕ СТРУКТУРНЫХ КОМПОНЕНТОВ КОГНИТИВНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ ИНЖЕНЕРОВ-ПЕДАГОГОВ В ПРОЦЕССЕ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ЭКСПЕРИМЕНТА	206
Смышляева Н. С.	ТРИ СТУПЕНИ УСПЕХА ЮНОГО ГРАЖДАНИНА РОССИИ	212
Стельмах Н. В.	АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ВНЗ	218
Сулейманов Р. И. Шабдинов М. Л.	КОНСТРУКТОРСКАЯ ПОДГОТОВКА – НЕОБХОДИМОЕ УСЛОВИЕ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНО- СПЕЦИАЛИЗИРОВАННЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ ИНЖЕНЕРОВ- МАШИНОСТРОИТЕЛЕЙ	224
Сухтаева А. М. Шамилев Т. М.	О ДЕЙСТВИТЕЛЬНЫХ ЧИСЛАХ В КУРСЕ ВЫСШЕЙ МАТЕМАТИКИ ПРИ ПОДГОТОВКЕ ИНЖЕНЕРОВ- ПЕДАГОГОВ	229
Топольник Я. В.	ПЕРЕДУМОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕС ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	236
Тушева В. В.	МЕТОДОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА НАУКОВО- ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ	241

Халилова Ф. С.	ПОДГОТОВКА СПЕЦИАЛИСТОВ В ОБЛАСТИ ИНФОРМАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ДЛЯ ПРЕПОДАВАНИЯ В НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЕ	248
Чекан О. І.	КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЩОДО ВАРІАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ БКДО «КОМП'ЮТЕРНА ГРАМОТНІСТЬ»	256
Юнусова Э. А.-Г.	АНТРОПОЛОГИЗМ КАК ИНТЕГРИРОВАННАЯ МЕТОДОЛОГИЯ ГУМАНИСТИЧЕСКОЙ ПЕДАГОГИКИ	260
Ягеніч Л. В.	ЗМІСТ СТРАТЕГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ АКАДЕМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ АСПІРАНТА- ЛІКАРЯ	266
ПСИХОЛОГИЯ		
Кожалиева Ч. Б.	FORMATION OF REFLECTIVE ANALYSIS OF ADOLESCENTS WITH INTELLECTUAL INSUFFICIENCY	274
Лукьяненко М. А. Исаакян О. В.	КОРРЕКЦИЯ ДЕТСКИХ СТРАХОВ КАК ФАКТОР СОХРАНЕНИЯ ПСИХИЧЕСКОГО ЗДОРОВЬЯ ДОШКОЛЬНИКА	278
Склярук А. В.	СОЦІАЛІЗУВАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ СІМ'Ї	285

УДК 373.21.214.19:004

кандидат педагогічних наук, асистент кафедри педагогіки
й методики дошкільної та початкової освіти Чекан Оксана Іванівна
Мукачівський державний університет (м. Мукачево)

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЩОДО ВАРІАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ БКДО «КОМП'ЮТЕРНА ГРАМОТНІСТЬ»

Анотація. В статті представлено аналіз поняття «комп'ютерні технології» і його варіанти «современные информационные технологии», «информационно-коммуникационные технологии», «инновационные технологии в образовании». Теоретично обґрунтовано нову редакцію державного стандарту - Базового компонента дошкільного освіти. Проаналізовано інваріантну і варіативну частини складової БКДО. Визначено зміст складової БКДО. Визначено зміст освіти інформатичної компетенції у варіативній частині БКДО.

Ключевые слова: компьютерная грамотность, компьютерные технологии, современные информационные технологии, информационно-коммуникационные технологии, инновационные технологии в образовании.

Annotation. The article analyzes the concept of "computer technology" and its variants "Modern information technologies", "Information and Communication Technologies", "Innovative Technologies in Education". Theoretically reasonably new version of International Standard - Basic component of preschool education. Analyzed invariant and variable components, which are listed in the content BKDO. The content of education informatychnoyi competence in the variable part BKDO.

Keywords: Computers, computer technology, modern information technology, information and communication technologies, innovative technologies in education.

Постановка проблеми. Підготовка спеціалістів із вищою освітою вимагає підвищення їхнього загального рівня інформатизації, оволодіння ними інформаційно-комунікаційними технологіями та сучасними методами навчання, засобами комп'ютерних технологій, засобами інтелектуальних та алгоритмічних комп'ютерних технологій у навчальному процесі, де ефективно формуються інформатичні вміння і навички та розв'язується низка інших дидактичних завдань.

Аналіз досліджень і публікацій. Застосування комп'ютерних технологій у навчанні досліджувалось у працях А. Беляєва, В. Безпалька, Л. Буркова, А. Давиденко, М. Жалдака, В. Лаптева, А. Марона, С. Кузнецова, І. Румянцева, Ю. Машбиця, А. Єршова, Я. Ваграменко та інших. Рівень підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти в галузі комп'ютерних технологій ще не відповідає сучасним вимогам суспільства і не забезпечує студента обсягом знань та вмінь, що необхідні для майбутньої фахової діяльності з навчання дошкільників комп'ютерної грамоти. Професійна компетентність сучасного фахівця дошкільної освіти є складним багатоконпонентним поняттям, яке передбачає оволодіння комп'ютерними технологіями.

У вітчизняній та зарубіжній педагогіці проблема формування професійної компетентності майбутніх фахівців дошкільної освіти розглядалась у роботах Л. Артемової, Г. Бєлєнської, А. Богуш, С. Будака, А. Гончаренко,

*Проблема современного педагогического образования.
Сер.: Педагогика и психология*

О. Трифионовой, Н. Гавриш, Т. Степановой та інших. Вчені визначили чинники ефективного формування професійної компетентності майбутніх фахівців дошкільної освіти як-от: усвідомлення суспільного та соціального значення феномена «компетентності» та необхідності її формування; врахування ціннісних професійних орієнтацій, потреб і запитів дітей; осмислення, засвоєння змісту предметів, творче використання наявних знань, доведення до досконалості професійних умінь, навичок, операцій у сучасних умовах, розвиток професійних здібностей і високої кваліфікації фахівця, його професійної мобільності, готовності до інноваційної діяльності, творчого зростання.

Мета статті – проаналізувати компетентнісний підхід щодо варіативної складової базового компонента дошкільної освіти «комп'ютерна грамотність».

Завдання:

1. Аналіз поняття комп'ютерні технології навчання;
2. Теоретично обґрунтувати нову редакцію державного стандарту - Базового компонента дошкільної освіти;
3. Проаналізувати інваріантну і варіативну частини складової, які подано у змісті БКДО;
4. Визначити зміст освіти інформатичної компетенції у варіативній частині БКДО.

Виклад основного матеріалу. Останнім часом поняття «комп'ютерні технології» дедалі більше поширюється в науці й освіті. Його варіанти «сучасні інформаційні технології», «інформаційно-комунікаційні технології», «інноваційні технології в освіті» - широко використовуються в психолого-педагогічній палітрі з варіативними формулюваннями, залежно від того, як автори уявляють структуру і компоненти освітнього процесу.

Зазначимо, що термін «інформаційні технології» уперше ввів у науковий обіг В. Глушков, який визначив інформаційні технології як процеси, що пов'язані з переробкою інформації [4]. Не порушуючи загальності визначення, Н. Апатова конкретизувала його таким чином: «інформаційна технологія – це сукупність засобів і методів, за допомогою яких здійснюється процес переробки інформації» [1].

Через призму поглядів В. Глушкова та його учнів (О. Богатирьов, А. Коптелов, Г. Некрасов) інформаційними технологіями (ІТ) називають сучасні види інформаційного обслуговування різних сфер людської діяльності, що організовані на базі комп'ютерної техніки і засобів зв'язку. Комп'ютерні технології навчання – розглядають як процеси підготовки та передавання інформації вихованцю, засобом здійснення яких є комп'ютер; як процес підготовки і передавання інформації тому, хто отримує освіту, засобом здійснення якого є комп'ютерна техніка та програмові продукти [3].

Подекуди зустрічається змішування понять «інформаційні» з «телекомунікаційні» технології, що передбачають «технологію передавання й одержання інформації за допомогою глобальних комп'ютерних мереж». Варто усвідомити, що нові інформаційні технології надають можливість педагогу для досягнення дидактичної мети застосовувати як окремі види навчальної роботи, так і будь-який їх набір, тобто спроектувати навчальне середовище.

Під інформаційними технологіями розуміють ще й такі, які обов'язково пов'язані з комп'ютерною технікою, хоча більш правильно було б розуміти під

ними все те, що стало альтернативою традиційним вербальним засобам передавання інформації чи то в монолозі педагога, чи в тексті підручника.

Особистісний підхід до використання ІТ висловлює В. Кремінь, який переконаний у тому, що ІІТ визначають розвиток особистості, як основний критерій прогресу будь-якого суспільства і як ніколи раніше, роблять індивідуальний розвиток людини головним і основним важелем подальшого прогресу і людства в цілому [5].

Образно порівняв комп'ютер Стів Джобс, який зазначав, що комп'ютери - це як велосипед, тільки для нашої свідомості [6].

Враховуючи орієнтацію сучасної освіти на компетентнісний підхід, в Україні було розроблено нову редакцію державного стандарту - Базового компонента дошкільної освіти [2]. Засадами нового БКДО виступив компетентнісний підхід до розвитку особистості, збалансованість набутих знань, умінь та навичок, сформованих бажань, інтересів, намірів, особистісних якостей і вольової поведінки дитини; набуття нею різних видів компетенцій [2].

Компетентнісний підхід орієнтує на цілісний розвиток дитини, підкреслює важливість закладання в дошкільному віці фундаменту для набуття на подальших вікових етапах розвитку спеціальних знань та вмінь. Увага педагога має спрямовуватися на головні лінії розвитку фізичного та морально-духовного здоров'я, особистісних цінностей як своєрідного внутрішнього стрижня, формування навичок практичного життя та сприйняття розвитку індивідуальності дитини.

Набуття різних видів компетенцій дитиною дошкільного віку відбувається у різних видах діяльності і вимагає практичного засвоєння дитиною системи елементарних (доступних) знань про себе та довкілля, моральних цінностей, умінь доречно застосовувати набуту інформацію. Життєво компетентний дошкільник поводить себе самостійно і конструктивно в різних соціальних і життєвих ситуаціях.

Базовий компонент визначає зміст і структуру дошкільної освіти за допомогою інваріантної і варіативної складових, які подано у змісті БКДО. Інваріантна складова змісту дошкільної освіти формується на державному рівні і є обов'язковою для всіх дошкільних навчальних закладів незалежно від їх підпорядкування та форм власності. Інваріантну складову змісту дошкільної освіти систематизовано так само, як й інші державні стандарти за освітніми змістовими лініями: «Особистість дитини», «Дитина в соціумі», «Дитина в природному довкіллі», «Дитина у світі культури», «Гра дитини», «Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі», «Мовлення дитини», що дозволяє реалізувати принцип дитиноцентризму, особистісно зорієнтований та компетентнісний підходи і забезпечує неперервність змісту освітніх ліній дошкільної і початкової ланок освіти. Організація життєдіяльності дітей з урахуванням освітніх змістових ліній, що включені до інваріантної та варіативної складових, дає змогу забезпечити належний рівень соціально-особистісного розвитку дітей дошкільного віку в структурі неперервної освіти. Освітня лінія «Особистість дитини» передбачає: формування позитивного образу «Я», створення бази особистісної культури дитини, її активної життєдіяльності [2].

Кожна освітня змістова лінія Базового компонента дошкільної освіти завершується узагальненим визначенням результату освітньої роботи - сформованістю певного виду компетенцій. Серед них: здоров'язбережувальна,

*Проблеми современного педагогического образования.
Сер.: Педагогика и психология*

особистісно-оцінна, родинно-побутова, соціально-комунікативна, природно-екологічна, предметно-практична, художньо-продуктивна, сенсорно-пізнавальна, математична, мовленнєва, комунікативна.

Варіативна частина БКДО серед інших освітніх ліній, передбачає «комп'ютерну грамотність». Результатом навчання дітей комп'ютерної грамотності є сформованість інформатичної компетентності.

Зміст освіти інформатичної компетентності у варіативній частині передбачає обізнаність із комп'ютером, способами керування комп'ютером за допомогою клавіатури, «миші», здатність розуміти і використовувати спеціальну термінологію (клавіатура, екран, програма, диск, клавіша, комп'ютерна при тощо) та елементарні прийоми роботи з комп'ютером у процесі виконання ігрових та навчально-розвивальних програм, створених для дітей дошкільного віку; вміння дотримуватись правил безпечної поведінки під час роботи з комп'ютером [2]. Тому реалізація освітньої лінії «Комп'ютерна грамотність» у ДНЗ вимагає відповідної підготовки майбутніх вихователів, формування у них професійно-інформатичної компетентності.

Аналіз наукового фонду та педагогічної практики з формування професійної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів засобами комп'ютерних технологій виявив низку суперечностей між:

- інформатизацією суспільства, швидкими темпами розвитку мережевих заходів комунікацій та недостатнім їх упровадженням у навчальний процес факультетів дошкільної освіти вишів;

- вимогами Базового компонента дошкільної освіти щодо реалізації освітньої лінії «Комп'ютерна грамота» у дошкільних закладах і відсутністю методичного супроводу використання комп'ютерних технологій;

- наближенням системи освіти України до світових стандартів і низьким рівнем володіння майбутніми фахівцями дошкільної освіти комп'ютерними технологіями.

Висновки. Отже, нами у статті подано аналіз поняття «комп'ютерні технології» та його варіанти «сучасні інформаційні технології», «інформаційно-комунікаційні технології», «інноваційні технології в освіті». Теоретично обгрунтовано нову редакцію державного стандарту - Базового компонента дошкільної освіти. Проаналізовано інваріантну і варіативну складові, які подано у змісті БКДО. Визначено зміст освіти інформатичної компетентності у варіативній частині БКДО.

Література:

1. Апатова Н. В. Інституційний чинник економічного зростання [Текст] / Н. В. Апатова // Вчені записки Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. - 2010. - (Серія «Економіка і управління», Т. 23 (62), № 1). - С. 22-29.
2. Базовий компонент дошкільної освіти України [Електронний ресурс]. Постанова Кабінету Міністрів України, 23 листопада 2011 р. № 1392 // Веб сайт Верховної Ради України. - Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v_5-2736-12.
3. Богатырёв А. И. Современные информационные технологии [Текст] / А. И. Богатырёв, А. В. Коптелов, Г. Н. Некрасова // Школа и производство. - 2001. - № 1. - С. 14-19.

4. Глушков В. М. Кибернетика, вычислительная техника, информатика [Текст]: избранные труды в 3-х т. Т. 2. ЭВМ - техническая база кибернетики / В. М. Глушков. - К.: Наукова думка, 1990. - 268 с.
5. Кремь В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті і формування інформаційного суспільства [Текст] / В. Кремь // Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. - 2006. - № 6. - С. 4-8.
6. Jobs Steve. Memory and Imagination: New Pathways to the Library of Congress [Text] / Steve Jobs. - Amherst: Science Research Association, 1991. - 314 p.

Педагогика

УДК 37.011

преподаватель кафедры технологий начального образования

Юнусова Эльмаз Адиль-Гареевна

Государственное бюджетное образовательное учреждение

высшего образования Республики Крым

«Крымский инженерно-педагогический университет», (г. Симферополь)

АНТРОПОЛОГИЗМ КАК ИНТЕГРИРОВАННАЯ МЕТОДОЛОГИЯ
ГУМАНИСТИЧЕСКОЙ ПЕДАГОГИКИ

Аннотация. В статье автор рассматривает антропологизм в обучении как системно интегрированную методологию гуманистической педагогики, выявляет роль антропологического фактора в обучении.

Ключевые слова: гуманистическая педагогика, методология, антропологизм, обучение, антропологический фактор.

Annotation: The author considers anthropologism training as a systematic methodology for the integrated humanistic pedagogy, reveals the role of the anthropological factor in training.

Keywords: humanistic pedagogy, methodology, anthropology, education, anthropological factor.

Введение. Определение антропологизма как содержательной характеристики философской культуры человечества, признающей человека целостным, универсальным, биосоциальным и духовным существом, который является «мерой всех вещей», позволило нам на уровне рабочей дефиниции рассматривать антропологизм не только как совокупность концепций, но и как способ исследования проблем человека с помощью специальных методов, средств и технологий. Так, антропологический подход в образовании можно понимать как системно интегрированную методологию гуманистической педагогики и саморазвития личности, ядром которой является диалектическое единство образования как природосоответствующего социально-педагогического феномена и личности, которая учится и имеет возможности самореализации и влияния на все составляющие педагогического процесса [5].

Антропологический фактор в образовании в понятийно-категориальном плане определяется как ее системообразующий фактор, как знание, понимание биосоциальных, духовных феноменов человека и реализация в научно-педагогическом процессе технологий, способных активизировать развитие и саморазвитие личности.

Однако, определение роли антропологического фактора в обучении является актуальным вопросом образовательного пространства. Вследствие усиления демократических тенденций в жизни общества, образование как его составляющая начала переносить акцент с массовых педагогических явлений на личность ребенка, на изучение возможностей и обстоятельств его индивидуального развития, условий саморазвития и самореализации на разных этапах жизнедеятельности.

Цель статьи: анализ и обоснование идей антропологизма в обучении как системно интегрированной методологии гуманистической педагогики, определение роли антропологического фактора в обучении.

Изложение основного материала статьи. Антропологизм современного образования обусловлен новыми подходами к вопросу о роли составляющих элементов образовательной системы. Современная наука по-новому рассматривает цель, содержание и методы современного образования. Так, например, Е. Бондаревская выделяет в содержании, наряду с научно-предметным, процессуальный (в том числе образовательные технологии), аксиологический и личностный компоненты. Личностный компонент является особенно актуальным [4].

На протяжении многих лет в центре внимания ученых-теоретиков и учителей-практиков был научно-предметный аспект образования, тогда как сама жизнь обусловила необходимость обратиться к процессуальной составляющей содержания современного образования и к его ключевому элементу - образовательной технологии. Однако усиление «технологичности» образования, по мнению ученых, не должно препятствовать появлению ярких индивидуальностей, то есть ничто не должно противоречить личностно-ориентированной педагогике. Эта проблема решается за счет акцента на личность учителя в образовательном процессе, его субъектность, включая обновление содержания и методов переподготовки педагогов.

Анализ современного образовательного процесса свидетельствует о том, что в современной педагогической практике все еще преобладают технологии информационного характера, тогда как объективные потребности общества создают проблему широкого внедрения личностно-ориентированных технологий, поскольку в обществе формируются новые характеристики знаний: широта, универсальность, гибкость, мобильность и тому подобное.

Модернизационные процессы образования связаны не только с превращением его содержания, но и с изменением целевых установок человека, получающего образование. Итак, на первый план выходит не репродукция знаний, а их производительная интерпретация в зависимости от решаемых задач. Механическое усвоение знаний отошло в прошлое, и без внедрения в практику образования методических инноваций, связанных с применением интерактивных методов обучения, достичь высоких результатов в образовании нельзя [5].

Интерактивное обучение - это специальная форма организации познавательной деятельности. Оно предусматривает как конкретные цели, так те, которые прогнозируются. Одной из таких целей является создание комфортных условий обучения, таких, при которых студент чувствует свою успешность, свои интеллектуальные возможности, что делает продуктивным сам процесс обучения.